

De vaste commissie voor Financiën
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag
cie.fin@tweedekamer.nl

Utrecht, 3 september 2020

Betreft: Inbreng Wetsvoorstel excessief lenen bij eigen vennootschap

Geachte leden van de vaste commissie voor Financiën,

SRA maakt graag gebruik van de mogelijkheid u te informeren over onze visie op het wetsvoorstel excessief lenen bij eigen vennootschap. Eerder hebben wij uitgebreid gereageerd op het aan dit wetsvoorstel voorafgaande consultatiedocument. Die punten zullen wij hier niet herhalen.¹

Wel willen wij opmerken dat met dit wetsvoorstel, ondanks de onderliggende problematiek, het vertrouwen in de wetgever ernstig wordt geschaad. Wij adviseren het wetsvoorstel niet in deze vorm aan te nemen. Wij stellen het volgende -onderbouwd- voor:

1. Voer het wetsvoorstel in slechts voor toekomstige gevallen waarin de schuld van de dga en met hem/haar verbonden personen, groeit boven de voorgestelde drempel van € 500.000.
2. Voor thans al bestaande schulden, geldt het wetsvoorstel niet. Belastingplichtigen die derhalve op de ingangsdatum van het voorstel al een bestaande schuld hebben van meer dan € 500.000, wordt het meerdere niet als fictief regulier voordeel belast. Wel vindt belastingheffing plaats als de schuld toeneemt tot een hoger bedrag.
3. Belangrijkste reden om dit te bepleiten is dat die bestaande gevallen ofwel strikt zakelijk zijn, en/of eerder door de Belastingdienst expliciet zijn beoordeeld, of vanwege het jarenlang volgen van de aangifte moeten worden geacht te zijn beoordeeld. Het heeft geen pas om in die gevallen, waarin belastingplichtigen gelegitimeerd mogen vertrouwen op de aanvaardbaarheid van de leningen, nu achteraf met een forse correctie worden gecorrigeerd.
4. SRA realiseert zich dat de Belastingdienst inderdaad een formeel probleem kan hebben in bepaalde onzakelijke gevallen. Dat is aan de orde als de uitdeling niet meer in de heffing kan worden betrokken omdat de relevante navorderingstermijnen al zijn verstreken. Wij vinden dat in deze gevallen waarin belastingplichtigen oneigenlijke argumenten hanteren, de Belastingdienst een reddingsboei toegeworpen dient te krijgen. Dit kan door de navorderingstermijnen voor die gevallen te verlengen. Wij hebben daarvoor eerder een voorstel gedaan. Door slechts voor die gevallen maatregelen te treffen, wordt voorkomen dat belastingplichtigen te goeder trouw nu worden benadeeld.

---

¹ Zie voor de SRA-reactie op de consultatie Wet excessief lenen bij eigen vennootschap <https://www.internetconsultatie.nl/bovenmatiglenen/reactie/61b107a3-861d-4ae1-9899-423b9105c545>

5. Het Ministerie voert aan dat belastingplichtigen, ook zij die te goeder trouw zijn, door de materiële toepassing per eind 2023 voldoende tijd hebben zich aan te passen. Dat zal in enkele gevallen zo zijn, maar in veel gevallen ook niet.
Belastingplichtigen hebben gelegitimeerd financieringsstructuren opgezet die volstrekt in overeenstemming waren met de beginselen en strekking van de Wet IB 2001. Vaak is bijvoorbeeld in onroerende zaken belegd. Het zal u bekend zijn dat momenteel veel onzekerheden bestaan en het aflossen van de schulden zal in lang niet alle gevallen mogelijk zijn.
SRA vindt dat, indien u zou besluiten het wetsvoorstel aan te nemen, de materiële inwerkingtreding moet worden uitgesteld tot ruim na 2023. Een andere mogelijkheid zou zijn de drempel van € 500.000 beduidend hoger te stellen en in de loop van een periode van bijvoorbeeld 10 jaren geleidelijk te laten dalen. Er bestaat echt behoefte aan een ruimere overgangsregeling. Die is ook gerechtvaardigd nu de leningen in vrijwel alle gevallen (behoudens die onder 4 genoemd) als zakelijk zijn aanvaard en deze passen binnen het wettelijk kader zoals dat jarenlang heeft bestaan.
6. Los van een ruimere overgangsregeling is SRA van mening dat de belastingplichtigen tegemoet moeten worden gekomen door een vrijstelling in de overdrachtsbelasting. Indien de leningen worden afgelost middels overdracht van onroerende zaken aan de bv tegen verrekening van de koopsom met de schuld, dient voor die overdracht een vrijstelling te gelden. De wetgever heeft eerder een dergelijke vrijstelling toegekend bij de terbeschikkingstellingsregeling. SRA ziet niet in waarom daar een bezwaar tegen kan bestaan nu het gelegitimeerde gevallen betreft.
7. Dat de wetgever het wettelijk stelsel wenst aan te passen, staat de wetgever uiteraard vrij. Het is, in het licht van de nadrukkelijke wens het vertrouwen in de wetgever te verbeteren, onverstandig het wetsvoorstel in deze vorm in te voeren. De wetgever zou zich dan een onbetrouwbare partner tonen. De wetgever heeft immers zelf, bewust het systeem gecreëerd waar de belastingplichtigen die dit wetsvoorstel raakt gelegitimeerd gebruik van hebben gemaakt en waar vaak beleggingsstructuren zijn gekozen die veelal niet binnen het nu gekozen tijdsbestek kunnen worden aangepast.

Mocht u op basis van deze reactie meer informatie wensen, neemt u dan contact op met ondergetekende.

Hoogachtend,

dr. (Ruud) R.P. van den Dool
SRA Bureau Vaktechniek Fiscaal